

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under de nuværende kritiske Forhold, hvor Verdenskonjunkturerne, der gennem deres Indflydelse paa Landbrugets Rentabilitet indvirker paa Ejendomspriserne, i en skæbnesvanger Grad har svigtet og vedvarende er præget af den største Usikkerhed, vil det være et rimeligt Krav fra Ejendomsbesidderne, at Værdiforringelser af Jorden som af Ejendommene i det hele, der bliver Følgen af Konjunkturedgange, saa hurtigt som praktisk muligt kan give sig Udslag i Vurderingen af Jorden og af Ejendommene og dermed ogsaa i Beskatningen. Vel kan der nu efter den gældende Ordning i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme indenfor den 5-aarige Vurderingsperiode finde Omvurdering Sted een Gang om Aaret; men *dels* er det kun for Grundværdiens Vedkommende, at der ved Omvurdering regnes med Prisforholdene paa Omvurderingstiden, idet Vurderingssummen til Ejendomsskyld (Vurderingssummen for hele Ejendommen) ved Omvurdering ansættes efter Prisforholdene ved den sidste almindelige Vurdering, *dels* skal Ejeren selv afholde Omkostningerne ved Omvurdering — bortset fra de Tilfælde, hvor Omvurdering foretages uden Begæring af Ejeren, som f. Eks. efter Opførelse af Bygninger eller efter Frasalg af Parceller —, *dels* er Omvurdering for omstændelig til under saa ekstraordinære Forhold som de nuværende at være tilfredsstillende som Middel til at opnaa Bevægelighed i Ansættelserne.

Under Hensyn hertil foreslaas det ved nærværende Lovforslag, at der for indeværende Vurderingsperiode, der løber fra 1. Januar 1932 til 1. Januar 1937, skabes Hjemmel til Foretagelse af Reguleringer af Vurderingerne efter Svingninger i Prisforholdene, saaledes at Reguleringerne foretages i Forbindelse med de aarlige Omvurderinger, men under en mindre omstændelig Form.

Angaaende Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Efter Paragraffens 2. og 3. Stk. skal de regulerede Ansættelser tages til Følge

ved Beregningen af Ejendomsskyld og Grundskyld til Staten, Amtskommune og Sogne- og Bykommune paa samme Maade og fra samme Tidspunkter som Ansættelserne ved de samtidige Omvurderinger til Ejendomsskyld og til Grundskyld.

Desuden skal Paragraffens 2. Stk. give Udtryk for, at de regulerede Ansættelser til Ejendomsskyld paa tilsvarende Vis skal tages til Følge ved Beregning af saadanne Skatter og Afgifter som Formueskat, Arveafgift, Stempelafgift og Tinglysningsafgift, hvor Ansættelsen til Ejendomsskyld har Betydning.

Beregningen af Grundstigningsskyld, der (jfr. § 8 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926) foretages paa Grundlag af en særlig Fastsættelse ved Vurderingsmyndighederne af Grundværdistigningen efter hver almindelig Vurdering og efter visse Omvurderinger til Grundskyld (se § 4, 1. Stk., 2. Led, i Loven af 7. August 1922) paavirkes ikke af Reguleringerne.

Det samme gælder Beregningen af Jernbaneskyld (jfr. Lov om Jernbaneskyld optrykt i Bekendtgørelse Nr. 26 af 12. Februar 1924 fra Ministeriet for offentlige Arbejder), der paa samme Maade foretages paa Grundlag af en særlig Fastsættelse af den ved Baneanlæget fremkomne Værdistigning.

Til § 2.

Lovforslaget tilsigter kun Reguleringer af Vurderingerne af Hensyn til mere almindelige Ændringer i Ejendomspriserne. Særlige Prisændringer for de enkelte Ejendomme bør kun kunne gøre sig gældende gennem Omvurdering af Ejendommen.

Til § 3.

For saa vidt en Ejendom gøres til Genstand for Omvurdering, maa den naturligvis forbigaaes ved Reguleringen.

Som anført i de indledende Bemærkninger er det imidlertid efter de gældende Regler for Omvurdering kun for Grundværdiens Vedkommende, at der regnes med Prisforholdene paa Omvurderingstiden, medens Vurderingssummen til Ejendomsskyld (Vurderingssummen for hele Ejendommen) ansættes efter Prisforholdene ved den sidste almindelige Vurdering.